

Egressy János:

Vers magyarázattal vagy Magyarázat
verssel...

Otthon mindig óva intnek,
Hogy öltözetlen fagyba menjek,
Vagy estéből későn térjek,
Korholnak, ha aprót kések...
Alkohollal mossam torkom,
Nem is szabad dohányoznom,
Idegennel barátkoznom...
Nem úszhatok hideg vízben,
Mondván azt , hogy megbetegszem.
Ámbár, ha ez sokszor igaz ,
Van mikor kicsit túloz,
S egy foknál már csak korlátoz...
Hogy miért?
Paradox ez, mint oly sok más,
Ügyben a megoldás:
Ha éled rendre élted,
Sok veszélyed,
Téged érhet,
S közeledsz már haláloddhoz,
Amit lehet holnapod hoz,
Minden percben az szegélyez
Hogyha éppen élted éled...
De ha nem lépsz nagyobbat,
Lehet, mire észbe kapsz,
Már elsiklott az a szakasz,
Mellyel nagyot alkothatsz.
S ekkor bánod nagy hévvel,

Hogy nem kezdtél élteddel,
Csak oly dolgot mit más is tett,
Léted immár semmi lett...
Evilági nyomodat,
Mindig is úgy alkossad,
Hogy másvilági éltednek,
S jövődő nemzetnek,
Mérlege majd ez legyen...
Röviden így ezt summázva,
Versemet meg így zárva:
Ki sokat él, belehal az,
Phoebus est post nubilia...
(Elnézését kérem annak,
Aki ezen verset falja,
Szomorúan tapasztalja
Csak pórias páros rímekben,
Lett leírva , költeményem.
Mert az időm egyre szűkebb,
Strófám ezért egyszerűbb lett...)
(Ja és még csak annyit
Ki nem ismerné a latint
Utolsó sor csak annyit tesz
Hogy felhő anélkül nincsen,
Hogy utána,ki ne sütne,
A Nap legalább kis időre,
S ez után el ne sötétülne,
Valameddig a Föld színe..)